

Izjava visokog predstavnika Valentina Inzka u povodu obilježavanja petnaeste obljetnice parafiranja Općeg okvirnog sporazuma za mir u BiH

Uspjeh je moguć

Petnaest godina nakon Daytonu želja građana Bosne i Hercegovine je da mogu s optimizmom gledati u budućnost.

Sada kada su opći izbori iza nas, politika u BiH ima priliku konačno se odmaknuti od bučne retorike diskusija koje su vođene tijekom kampanje i fokusirati se na stvarne izazove sa kojima se suočavaju građani.

Susjedi Bosne i Hercegovine distancirali su se od šovinizma koji je ranije bio prisutan, a koji ne donosi rezultate, i aktivno rade na tome da razviju klimu suradnje iz koje će svaka zemlja u regiji imati koristi.

U međuvremenu, Europska unija proaktivno radi na tome da svim zemljama Zapadnog Balkana pomogne da se pripreme za punopravno članstvo i kao dio tih napora EU pruža Bosni i Hercegovini praktičnu potporu i ekonomsku pomoć u vrijednosti od oko 100 milijuna eura godišnje. Sa nedavnim ukidanjem viza, Europska unija je iskazala i dobrodošlicu građanima, a time i Bosni i Hercegovini da je dobrodošla u EU kao država.

Ne smije se propustiti prilika da se te pozitivne okolnosti maksimalno iskoriste.

Nakon značajnih postignuća u prvih jedanaest godina nakon Daytonu, sada izlazimo iz prilično neproduktivnog četverogodišnjeg perioda u kojem je došlo do pada životnog standarda i povećanja korupcije.

Nitko ne želi da se taj trend nastavi.

Građani Bosne i Hercegovine nebrojeno puta su sasvim jasno kazali što žele – a to je članstvo u Europskoj uniji.

Oni žele zemlju koja funkcioniра, a tu funkcionalnost treba jačati, zemlju sa vladavinom prava, zemlju koja svojim građanima omogućuje da žive dostojanstveno.

Građani jasno znaju kuda žele ići.

Sada njihovi predstavnici, oni koji su izabrani u listopadu, moraju raditi na tome da ih tamo i dovedu.

Provedba europskog programa ekonomskih, socijalnih i ustavnih reformi izravno će riješiti glavne izazove sa kojima se suočavaju građani BiH.

To znači kraj ekonomske i institucionalne krize i usuglašavanje Ustava sa europskim standardima.

Netko može upitati: je li je to doista moguće? Mogu li bosanskohercegovački političari doista ostvariti napredak?

Kako biste našli odgovor na to pitanje, samo pogledajte što je postignuto u posljednjih petnaest godina.

Krajem 1995. godine, ovo društvo bilo je na koljenima – stotinu tisuća mrtvih i dva milijuna ljudi koji su ostali bez domova, razorene zajednice, uništeno gospodarstvo, traumatizirani ljudi.

To nije Bosna i Hercegovina iz 2010.

Danas, ova zemlja jest suočena sa stvarnim izazovima – no, postignut je ogroman napredak, a i preostali problemi mogu se riješiti.

I dok obilježavamo petnaestu obljetnicu Daytonu, vidimo zemlju koja ima materijalne i ljudske resurse da ponovno postane ekonomija sa najbržom stopom rasta u Jugoistočnoj Europi.

Vidimo zemlju koja ima resurse da dovede do kraja svoj dugi put do potpune europske integracije.

Njezin potencijal će se pretvoriti u pozitivnu stvarnost ako se političari još jednom usredotoče na rješavanje problema, korektno i otvoreno.

Tijekom većeg dijela posljednjih 15 godina, Bosna i Hercegovina je bila uspješna – a bila je uspješna kada su se njezini lideri bavili praktičnim pitanjima konstruktivno i sa iskrenim namjerama.

Treba nam još toga.

I *možemo* imati još toga.

Stranke to mogu uraditi ako formiraju vlade bez odlaganja i ako se daju na posao za koji su birane na izborima.

Petnaest godina nakon Daytonu, izgledi i potencijali za Bosnu i Hercegovinu su dobri, pogotovo ekonomski. Ali i na političkom polju napredak je moguć, mora biti moguć.

Ova zemlja se nalazi u fazi kada je uspjeh nadohvat ruke. Kad je uspjeh moguć – sa samo malo više dobre političke volje i više poštivanja drugog. A prije svega sa više poštivanja građana i njihovih sudbina, dobrih “običnih ljudi” u Bosni i Hercegovini, koji tvore ogromnu većinu stanovništva.